

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 955/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
W. R.	został oskarżony o to, że: nie zgłosił, nie później niż 15.05.2018r. w W., wniosku o upadłość spółki (...) sp. z o.o. z/s w W., ul. (...), (...)-(...) W., pomimo powstania warunków uzasadniających według		

	<p>przepisów upadłość spółki,</p> <p>tj. o czyn z art. 586 ksh</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	
<p>W dniu 28 października 2016r. w KRS pod nr (...) zarejestrowana została spółka (...) sp. z o.o; prezesem 1-osobowego zarządu spółki został oskarżony W. R.. Spółka do listopada 2018r. świadczyła usługi typu „callcenter” na rzecz (...) sp. z o.o. Jednocześnie na dzień 16.04.2018r. nieuregulowane zobowiązania spółki wobec ZUS, których opóźnienie przekroczyło 3 miesiące, wyniosło 356.881,32 PLN, co stanowiło 19% sumy bilansowej spółki na dzień 31.12.2017r. Zadłużenie z tytułu PIT za okres od 20.09.2017 do 20.12.2017r. oraz VAT do 27.12.2017r. wyniosło natomiast 89.980,09 PLN, przy czym zobowiązanie za listopad i grudzień 2017r. pozostawało przeterminowane o ponad trzy miesiące.</p> <p>Oskarżony składał do ZUS wnioski o rozłożenie należności na raty, co skutkowało zawarciem stosownych umów: w dniu 30 kwietnia 2018r. umowy nr nr (...) i 14 maja 2018r. umowy nr</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zawiadomienie z zał (k. 6-15, 30-37 - płyta (k. 40) - pismo ZUS (k. 46) - dokumentacja skarbowa (k. 50-53) - wydruk (k. 55) - pismo ZUS z zał (k. 64) - opinia biegłego z zakresu finansów (k. 109-115, 421-422) - odpis KRS (k. 121-123) - pismo IdeaBank z zał (k. 125-126) - dokumentacja spółki dot. ZUS i US (k. 241-297 - dokumentacja lekarska (k. 65) - opinia sądowo-psychiatryczna (k. 98-102) - dane KRK (k. 456) - zeznania M. L. (k. 28cv, 318-319) <p>oraz załączniki do akt sprawy – 5 segregatorów, 3 teczki, 1 koperta z zawartością dokumentacji</p>	

(...). W wyniku wniosku oskarżonego również Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego (...) decyzją nr (...). (...) (...) oraz nr (...) - (...)2. (...)(...) z dnia 28 maja 2018r. rozłożył płatność podatku od towarów i usług za miesiące: listopad i grudzień 2017r. oraz za luty 2018r. na 12 rat począwszy od 2 lipca 2018r. do 3 czerwca 2019r. oraz rozłożył płatność podatku dochodowego od osób fizycznych za okres od maja do grudnia 2017r. na 12 rat począwszy od 2 lipca 2018r. do 3 czerwca 2019r.

Wobec faktu, że wynikające z umów zawartych z ZUS płatności nie były regulowane terminowo, w dn. 10.12.2018r. do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy wpłynął złożony w imieniu ZUS wniosek o ogłoszenie upadłości spółki obejmujący likwidację majątku. Postanowieniem z dn. 16.07.2019r. wniosek oddalono wobec stwierdzenia podstaw do rozwiązania spółki bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego.

Fakty uznane za nieudowodnione

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,

	jeżeli czynu nie przypisano)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
opinia biegłego z zakresu finansów (k. 109-115, 421-422)	Sąd obdarzył wskazaną opinię wiarą w całości jako pełną, jasną i pozbawioną sprzeczności. Sąd nie stwierdził błędów w zakresie przeprowadzonych przez biegłego czynności badawczych ani dowolności w zakresie sformułowanych na tej podstawie wniosków. W tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł podstaw, by opinii tej odmówić wiary.		
opinia sądowo-psychiatryczna (k. 98-102)	Sąd obdarzył wskazaną opinię wiarą w całości - opinia biegłych jest pełna, jasna i pozbawiona sprzeczności, a sformułowane wnioski zrozumiałe i znajdujące oparcie w aktualnych wskazaniach wiedzy medycznej. Opinia czyni też zadość wymogom art. 202 §4 kpk. W tym stanie rzeczy Sąd		

	nie znalazł podstaw, by opinii tej odmówić wiary, uznając ją za przydatną do poczynienia ustaleń w zakresie zdrowia psychicznego oskarżonego i jego poczytalności w odniesieniu do zarzucanego mu czynu.	
zeznania M. L. (k. 28cv, 318-319)	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne w całości – świadek jest dla oskarżonego osobą obcą, z tych też przyczyn w ocenie Sądu nie miałyby ona interesu w złożeniu zeznań niezgodnych z prawdą.	
pozostałe dowody i dokumenty jw.	Wskazane dowody zostały zgromadzone prawidłowo, dokumenty zaś sporządzone przez osoby do tego uprawnione, stosownie do przepisów regulujących ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych. W tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im wiary.	
2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

<p>wyjaśnienia oskarżonego (k. 59)</p>	<p>Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim wynika z nich fakt nieprzyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu – powołane stanowisko procesowe oskarżonego pozostaje wprost sprzeczne z treścią opinii biegłego z zakresu finansów. Wyjaśnienia te Sąd uznał za przyjętą przez oskarżonego linię obrony.</p>		
<p>3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Rodzajowym przedmiotem ochrony art. 586 ksh jest obrót gospodarczy. Przepięstwo z art. 586 ksh jest przestępiem trwałym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dn. 16.06.2016r. o sygn. II AKa 141/16, LEX nr 2073868), a czas jego popełnienia rozpoczyna się pierwszego dnia</p>			

po upływie terminu od powstania warunków uzasadniających według przepisów upadłość spółki, a kończy z chwilą złożenia przez zobowiązanego wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, ustania warunków uzasadniających upadłość spółki bądź utraty przez sprawcę statusu osoby zobowiązanej do zgłoszenia takiego wniosku (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dn. 25.03.2010r. o sygn. IV KK 315/09, Biul. SN 2010, nr 7, s. 14). Użycie w dyspozycji art. 586 ksh czasownika «nie zgłasza» w formie niedokonanej wskazuje, że zamiarem ustawodawcy było skryminalizowanie zachowania w całym okresie, w którym istnieją podstawy do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki. Dla bytu przestępstwa nie ma znaczenia motywacja, jaką kieruje się sprawca, nie składając w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dn. 28.04.2015 r. o sygn. II AKa 45/15, LEX nr 1711725) (vide: Kidyba A., Komentarz aktualizowany do art. 301-633 Kodeksu spółek handlowych, LEX/el. 2021).

Przepis art. 586 ksh ma charakter blankietowy i odsyła do ustawy Prawo

upadłościowe w zakresie ustalania przesłanek upadłości (niewypłacalności). O dłużniku niewypłacalnym można mówić w razie spełnienia jednej z dwóch przesłanek, określonych w art. 11 cyt. ustawy. Pierwsza z nich, utrata zdolności płatniczej (art. 11 ust. 1–1 a), ma charakter uniwersalny i odnosi się do wszystkich dłużników. Druga, przewaga zobowiązań nad majątkiem (art. 11 ust. 2-7), ma charakter uzupełniający i dotyczy określonych jednostek organizacyjnych.

Przesłanki te są niezależne od siebie i wystarczy, by wypełniła się jedna z nich. Ustalenie, że zaistniała którakolwiek z przesłanek niewypłacalności i minął termin 30 dni na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości, musi prowadzić do przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej. Nie jest zatem konieczna łączna realizacja obu opisanych przesłanek. Do wystąpienia stanu niewypłacalności i obowiązku złożenia w stosownym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości wystarczy spełnienie jednej z przesłanek (zob. postanowienie SN z 24.06.1999 r., III CKN 276/98, LEX nr 1212989; postanowienie SN z 19.12.2002 r., V CKN 342/01, LEX nr 75360;

wyrok SN z 12.05.2011, II UK 308/10, LEX nr 1165771; wyrok NSA z 23.03.2006 r (...) 479/05, LEX nr 204069; wyrok WSA we Wrocławiu z 8.12.2009 r., I SA/Wr 973/09, LEX nr 560637). Na podstawie art. 21 ustawy Prawo upadłościowe obowiązek zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości następuje w terminie 30 dni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości.

W realiach niniejszej sprawy, jak wynika to z opinii biegłego z zakresu finansów, na dzień 16.04.2018r. suma nieuregulowanych przez spółkę o ponad 3 miesiące zobowiązań stanowiła ok. 19% sumy bilansowej przedsiębiorstwa. Tym samym we wskazanej dacie (...) sp. z o.o. była podmiotem niewypłacalnym. Tym samym **wniosek o ogłoszenie upadłości winien zostać złożony w dniu 15 maja 2018 roku.**

Oceny powyższej nie zmienia fakt zawarcia przez spółkę umów o rozłożenie na raty zaległości, bowiem w ostatnim dniu, w którym oskarżony był zobowiązany do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, tj. dn. 15 maja 2018 roku nie istniała w obrocie prawnym decyzja

Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego (...) z dnia 28 maja 2018 roku w sprawie rozłożenia na raty zapłaty zaległości podatkowych.

Sąd nie powziął wątpliwości, że oskarżony powyższego stanu rzeczy był świadomy, skoro był on jedynym członkiem zarządu spółki, na którym z mocy prawa spoczywał obowiązek prowadzenia jej spraw, w tym – złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Jednocześnie fakt, że oskarżony występował w obrocie prawnym jako przedstawiciel podmiotu profesjonalnego – spółki prawa handlowego – nie dopuszcza wniosków innych, jak tylko takie, że związanych z tym rygorów prawnych był on świadomy, w tym również odpowiedzialności karnej, wynikającej z zaniechania złożenia wskazanego wniosku. W tym stanie rzeczy Sąd stanął na stanowisku, że oskarżony zarzuconego mu czynu dopuścił się, działając umyślnie, w zamiarze bezpośrednim.

4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Sąd uznał stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu za znaczny – Sąd miał na uwadze, że oskarżony działaniem swoim naruszył dobro w postaci pewności obrotu gospodarczego, a tym samym pozbawił potencjalnych kontrahentów możliwości rzetelnej oceny sytuacji finansowej reprezentowanej spółki, jak i naraził potencjalnych wierzycieli na niemożność zaspokojenia roszczeń. Podobnie jako znaczny Sąd ocenił stopień winy oskarżonego – oskarżony działał umyślnie, mając przy tym niczym nieograniczoną możliwość zachowania się zgodnie z prawem, czego nie uczynił.</p> <p>Znaczny stopień winy i znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu Sąd uznał za okoliczności obciążające oskarżonego.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął dotychczasową niekaralność oskarżonego, jak i jego dążenie do uzyskania możliwości rozłożenia na raty należności wobec ZUS i urzędu skarbowego.</p> <p>Wskazany stopień winy oskarżonego, jak i stopień</p>	

społecznej szkodliwości
zarzucanego mu czynu
przemawiają za uznaniem,
że oskarżonemu winna
zostać wymierzona kara
w wymiarze pozostającym
znacznie powyżej dolnego
progu ustawowego
zagrożenia. Jednocześnie
powołane okoliczności
łagodzące skłoniła Sąd do
uznania, że dla osiągnięcia
wobec oskarżonego celów
stawianych wymiarowi
kary wystarczające będzie
wymierzenie kary
grzywny. Tym samym
Sąd uznał za zasadne
wymierzenie
oskarżonemu kary
grzywny w wysokości
150 stawek dziennych,
przyjmując wysokość
jednej stawki na 10 PLN.
Sąd stanął na stanowisku,
że kara w powyższym
wymiarze, oscylująca
w dolnej połowie
ustawowego zagrożenia,
jednak powyżej
minimalnego jego progu,
stanowi karę adekwatną
do stopnia winy
oskarżonego,
zestawionego ze stopniem
społecznej szkodliwości
zarzucanego mu
każdorazowo czynu, a
nadto jest w stanie spełnić
cele stawiane wymiarowi
kary w pierwszej
kolejności w zakresie
prewencji indywidualnej,
uświadamiając
oskarżonemu, że czyn
jego spotkał się z
potępieniem ze strony
wymiaru sprawiedliwości
i powstrzymując go od
ponownego popełnienia

	<p>przestępstwa w przyszłości, a także w zakresie prewencji generalnej, stanowiączytelny sygnał dla członków społeczeństwa, że popelnianie przestępstw jest nieopłacalne i każdorazowo spotka się z nieuchronną karą. Karę w powołanym wymiarze Sąd uznał też i za nieprzekraczającą możliwości zarobkowych oskarżonego (k. 472).</p>	
<p>5.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>		
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<p>6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionychw innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowałokreślonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>KOszty procesu</p>		
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	

	Wobec orzeczenia kary o charakterze majątkowym Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych.	
6.1Podpis		